

[Krag.]

somt er den det. Den højtærede Statsminister kalder den da ogsaa enestaaende. Jeg synes derfor, det kunde være interessant at høre, hvad Finansudvalgets daværende Formand mener om denne Sag.

Men nu kommer det allerbesynderligste, og det er den højtærede Statsministers Forklaring paa, at han først, da Revisionen efter Arendrups Død tager hele dette Spørgsmaal op til Undersøgelse, bliver bekendt med Eksistensen af Brevet af 26. Marts. En højst besynderlig Forklaring giver den højtærede Statsminister. Jeg gør opmærksom paa, at der angaaende Tillægsbevillingen til Budgettet for Ministeriet for Industri, Handel og Søfart i det paagældende Aar er vekslet i alt 8 Skrivelser mellem Finansudvalget og den daværende Minister, 8 Skrivelser! Det har altsaa dog ikke været noget helt Bjerg af Breve, som den højtærede Minister skulde arbejde sig igennem for at blive bekendt med det, hvorpaa hans Budget paa Tillægsbevillingsloven i Virkeligheden hvilede.

Men han har altsaa ikke gjort sig bekendt dermed, og han siger, at han var heller ikke bekendt med Brevet, da hans Budget vedtoges, thi det fandtes ikke i Betænkningen, men i Tillæg B. Nu kan jo den højtærede Statsminister kun aflevere et saadant Svar til en Journalist, som han kan regne med ikke ved Besked om, hvad Tillæg B. er; thi enhver her i dette Ting ved jo, at Tillæg B. ganske simpelt er Samlingen af Betænkninger over de forskellige Lovforslag, og at det derfor ogsaa indeholder den Betænkning, som af Finansudvalget er afgivet angaaende Tillægsbevillingsloven.

Jeg ved ikke, om det nogen Sinde er hændet, at der mellem det Tidspunkt, hvorpaa Betænkningen til Tillægsbevillingsloven omdales, og det Tidspunkt, da Tillæg B. udgives, er blevet indrykket Skrivelser i Tillægsbevillingslovens Betænkning, som ikke fandtes, da den omdeltes her i Tinget; jeg ved ikke, om det nogen Sinde skulde være passeret, men Muligheden derfor er sikkert den Skanse, bag hvilken den højtærede Statsminister vil søge Forsvar for sin Forsømmelighed i denne Sag ved den Forklaring, han har givet „Nationaltidende“.

Det er imidlertid utilraadeligt for den højtærede Statsminister at opretholde denne Forklaring; thi som sikkert alle Medlemmer i dette høje Ting ved, maaske lige den højtærede Statsminister undtagen — og derfor er det, jeg vil give ham den Oplysning, han nu skal faa —, findes Skrivelsen af 26.

Marts, undertegnet Gustav Arendrup, fremsendt „paa dertil givne Foranledning“, og som altsaa siges ikke at være kommet til den daværende Ministers Kundskab, i den Betænkning, som forud for Budgettets Vedtagelse var omdelt her i Tinget, den laa altsaa ogsaa paa den Ministers Plads, der havde Ansvaret for dette Budget. Den er en af de 8 Skrivelser, som den højtærede Minister skulde have sat sig ind i, som det havde været hans Pligt paa det Tidspunkt, da hans Budget vedtoges, at være bekendt med.

Nu siger den højtærede Minister til „Nationaltidende“: Hvis jeg havde kendt til denne Skrivelse paa et tidligere Tidspunkt, havde jeg straks været paa det rene med, hvorledes alt dette forholdt sig. Jeg vil sige til den højtærede Minister, at hvis han havde udført den elementæreste Pligt, han maatte have som ansvarlig Minister, og gjort sig bekendt med selve det Budget med tilhørende Skrivelser, som han havde Ansvaret for, saa havde Arendrups Besvigelser — naar Ministeren da overhovedet havde noget Kendskab til Enkeltheder i det Ministerium, han ledede — foreligget klarlagt allerede i Marts 1926, og saa vilde dog adskilligt af det, der er sket, være undgaet.

Derfor siger jeg til den højtærede Statsminister, at han har sin Del af Ansvaret for, at Bedragerierne og Tyverierne fortsattes efter den 26. Marts 1926, og dette Ansvaret kan den højtærede Statsminister ikke ryste af sig. Jeg haaber, at en nærmere Prøvelse af dette ogsaa vil komme til at indgaa i den Undersøgelse, som nu foretages, og jeg haaber, at den højtærede Statsminister vil give Tinget Løfte om her fra denne Plads, at dette vil ske.

Handelsministeren (Hauge): Jeg havde ventet, at alle Venstres Talere vilde have fulgt det Eksempel, som Venstres Ordfører, det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal, gav, da han udtalte sig om Arendrup-Affæren, men nu har det ærede Medlem Hr. Krag indgaaende beskæftiget sig med denne Affære og altsaa ikke kunnet vente, til den politimæssige Undersøgelse har fundet Sted. Han har talt meget kraftigt om Ansvaret, om de mest elementære Forpligtelser, som en Minister har, og han har undret sig meget over, at man ikke har kunnet passe paa Kontorholdsudgifterne. Han har rettet alle sine Ord mod Statsministeren, som i 1924—26 var Erhvervsminister.

Nu undres jeg over, at det ærede Med-